

גליון נ' תשע"ד
שנה ג'

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

סיפורי חז"ל

מעשה ברבי שמעון בר יוחאי שהיה הולך בדרך וראה חשכה גדולה בעולם. אמר לבנו ר' אלעזר, בוא נראה מה מבקש הקב"ה לעשות בעולם, הלכו ופגשו מלאך ושלושים להבות של אש יצאו מפיו. אמר לו רבי שמעון, מה אתה הולך לעשות? אמר המלאך, אני הולך להחריב את העולם, כיון שאין 30 צדיקים בדור. אמר לו רבי שמעון, מבקש אני ממך שתלך ותעמוד לפני הקב"ה ותאמר לו, בר יוחאי יש בעולם. הלך המלאך ואמר לפני הקב"ה, גלוי וידוע לפניך מה שאמר לי ר"ש, אמר לו הקב"ה לך והחרב את העולם ואל תשמע לדברי בר יוחאי, הלך המלאך להחריב את העולם, כשראה רבי שמעון את המלאך, אמר לו: אם אין אתה מסתלק מכאן גזורנו עליך שלא תעלה עוד השמימה. עכשיו עלה לרקיע ואמור לפני הקב"ה, אם אין שלושים צדיקים יעמוד העולם בזכות עשרים צדיקים, ואם אין עשרים צדיקים יעמוד העולם בזכות עשרה, או בזכות שניים או בזכות אחד, וזה אני. יצאה בת קול ואמרה אשרך רבי שמעון שהקב"ה גזור גזירה ואתה מבטלה.

עפ"י הזוהר הקדוש

פרשת השבוע

את המלאכה.

לא יחל דברו (ל' - ג')

בעיר יאס שברומניה פרצה פעם מחלוקת בין בעלי הבתים ובין בעלי המלאכה, ודינם הובא לפני הרה"ק מאפטא זיע"א שכיהן אז כרבה של יאס, כשהוציא את פסק הדין וזיכה צד האחד, זעק הצד השני כשנגד: כלום גם כאן לא נמצא את האמת? אמר להם הרה"ק מאפטא, צאו וראו, אברהם אבינו שפירסם את אחדות השי"ת בין האומות, הוא לא נשתבח במידת האמת. אף יצחק אבינו שמסר נפשו על קידוש ה' לא נתייחד במידת האמת. ורק יעקב אבינו ש"רימה" את עשו והוציא ממנו את הבכורה, וניהל את עסקיו עם לבן הרמאי, רק הוא נשתבח במידת האמת. (תתן אמת ליעקב). ללמדנו שאין האמת זו שנדמה לכל אחד, יש ואדם נראה כעושה דבר שלא כדין והוא כולו אמת.

לא יחל דברו ככל היצא מפיו
יעשה (ל' - ג')

מסופר על הגה"ק רבי דוב בעריש מטשעביץ זיע"א שיצא מביתו בדרכו לבית המדרש, ולפתע הבחין המשמש שאחד הכפתורים בבגדו של רבו פרום ונוטה ליפול, מיהר האיש והביא חוט ומחט ועד מהרה תפר וחזק את הכפתור, אלא שבמהלך התיקון דקר המשמש את הרב בשוגג. נחרד המשמש מאד ופניו חוררו, הבחין הגאון במשמשו המבוהל והרגיעו שאין בכל מאומה. ענה המשמש: אני חושש שעל מעשה זה יכניסו אותי לגיהנום, ענה הגאון מטשעביץ: אל תחשוש, גם אם יכניסו אותך לגיהנום, אני אוציא אותך משם. בערוב ימיו, אמר הגאון למשמשו: אתה זוכר שלפני עשרות שנים הבטחתי לך שאם יכניסו אותך לגיהנום, אני אוציא אותך משם? כן, ענה המשמש, ובכן אמר הגאון את מה שהבטחתי לך, אקיים, אולם בבקשה ממך, אל נא תקשה עלי

זמני השבת

זמני יציאת השבת:

ירושלים: 8:25 ת"א: 8:28 ר"ת: 8:59

פרשת מטות

זמני כניסת השבת:

ירושלים: 7:09 ת"א: 7:25

אברהם הירקן שנעשה רופא

לפני שנים רבות חי בבגדד סוחר ירקות יהודי עני ששמו אברהם, לאברהם היתה חנות קטנטנה בשוק העמוס בבגדד, בה מכר ירקות שגידל בגינתו, כולם הכירו את אברהם הירקן ואהבו אותו מאוד לא היה עוד סוחר בשוק עם שם טוב כמוהו, הוא השתדל למכור את סחורתו במחירים השווים לכל נפש, הוא שקל את הירקות במידה ובמשקל. לאברהם לא היתה פרנסה בשפע, אולם תמיד היה מרוצה וידידותי אל כל האנשים, התנהג ביראת שמים והשתדל למצוא חן בעיני אלוקים ואדם. אברהם הכיר את כל לקוחותיו יהודים וערבים כאחד, ונוהג היה להתעניין ולשאול לשלום ילדיהם ונכדיהם, תמיד היתה בפיו מילת עידוד טובה לכל אחד, והאנשים העריכו אותו והחזירו לו טובה בשל כך, כאשר היתה אשתו מתלוננת לפעמים על הצמצום בו הם נאלצים לחיות, היה אברהם משיב לה ברכות: האם את רוצה שאגרום לקנאה בעיני הבריות, ברוך השם הרי יש לנו מה לאכול ויש לנו גג מעל לראשנו ונחת מילדינו, אל נא נתלונן. אברהם אמנם הסתפק במועט ושמח בגורלו, אך המלאכים בשמים שנוצרו כתוצאה ממעשיו הטובים, המליצו טוב בעדו ותבעו מבית דין של מעלה לתת לו קצת מהשכר המגיע לו על קיום המצוות. בית הדין קיבל את ההמלצה והוחלט שאברהם יזכה בברכת העושר בחייו, אפילו השטן לא יכול היה להגיד משהו בגנותו של אברהם, להיפך, השטן הערמומי חשב בליבו הבה נראה כיצד יתנהג אברהם האם יעמוד בצדקתו כאשר יתעשר, מנסיונו ידע השטן כי קל לו יותר להסתדר עם עשירים מאשר עם עניים מרודים.

לילה אחד נדדה שנתו של הכליף הגדול השליט של הממלכה, הוא עלה לגג ארמונו שם היתה גינה יפה מלאה בפרחים וצמחים שונים המפיצים ריח משכר, הכליף התיישב בכורסה והביט בכוכבים, לידו ישב האסטרוולוג האישי שלו, כפי שהיה נהוג, האסטרוולוג היה מביט בכוכבים ובמולות ואומר לכליף את עתידו האישי, אסטרוולוג זה היה שונא ישראל, ותמיד היה משתדל לחפש איזה אות או סימן שיוכל לפרשו שעל הכליף לגזור גזירות קשות נגד היהודים שבארצו, הוא התאמץ למצוא הוכחה לכך שהכליף חייב לגרש את כל היהודים, אולם עד כה לא הצליח במשימתו המרושעת, עתה כשעמדו שניהם על גג הארמון והביטו בכוכבים, הבחינו לפתע בכוכב שזרח בקצה השמים ולאחר מכן נפל למטה וכבה, הכליף נחרד למראה ודרש מהאסטרוולוג הסבר מידי על התופעה, הלה לא איבד רגע כדי לבצע את זממו, אדוני המלך אמר, האם ראית שלכוכב שנפל היו ששה קצוות הרי זה הכוכב היהודי המגן דוד, לא שמתי לב לכך השיב הכליף, אולם מה פירושו של דבר לדעתך, פירושו של דבר כי כוכבם של היהודים במדינתך דעך, ולכן עליך להוציא מיד צו מלכותי הקובע כי על כל היהודים מנער ועד זקן לעזוב את המדינה תיכף ומיד, ולא לשוב אליה יותר, הסביר האסטרוולוג.

אבל האזרחים היהודיים נאמנים לי, משלמים מיסים ומביאים ברכה לארץ, כיצד אוכל לגרשם סתם כך ללא כל סיבה? אדוני הכליף, דע לך כי הכוכבים בשמים אינם משקרים, נשקפת סכנה גדולה לך ולממלכתך אם לא תעשה מה שציוו עליך מן השמים, כל הצלחתך בעתיד תלויה בדבר זה, "אולם אני שמעתי כי היהודים נמצאים מחוץ לשליטת הכוכבים והמולות, אין מזל לישראל נאמר עליהם, כי האלוקים בעצמו משגיח על בני אברהם, ואינו מוטר את גורלם לכוכבים ומולות, אם כן אולי זה לא היה הכוכב שלהם" שאל הכליף הנרגש, "הכליף החכם והנבון צודק כמתמיד" אמר האסטרוולוג הערמומי, אולם תרשה לי לומר כי דבר זה לפיו אין ליהודים מזל משלהם, זה רק אם הם מתנהגים בחיי היום יום על פי

תורה ומצוות, אזי הם עומדים מעל לכוכבים והמולות ונמצאים תחת השגחתו הישירה של הבורא אולם אם לא, אז הבורא גם הוא מסב את פניו מהם ואז אינם שונים במולם מכל שאר העמים. אם כך הוא הדבר השיב הכליף, עליך להוכיח לי כעת שני דברים, ראשית שהיהודים אינם שומרים את מצוות התורה, שנית שמולם בגד בהם, אם תוכיח לי את שניהם אוציא מיד צו לגירוש היהודים, "באיזו הוכחות תסתפק אדוני הכליף?" שאל האסטרוולוג בזהירות, "אתה החכם ביותר בכל מלכותי" השיב לו הכליף, ואני סומך עליך בענין זה. האסטרוולוג שקע בהרהורים ולאחר מכן אמר: הבה נמצא יהודי עני מרוד וירא שמים, הכליף יקרא לו ויטיל עליו לעסוק במקצוע שאין לו כישורים לגביו, אם ישחק לו המזל והוא יצליח בכך ואף יתעשר, ויחד עם זאת יישאר ירא שמים ושומר מצוות כמקודם, סימן הוא כי אין הצדק עימי במקרה כזה אני מתחייב בנפשי. כך יעשה אמר הכליף, ונתן בכך את הסכמתו להצעתו המקורית של האסטרוולוג.

למחרת בבוקר יצא הכליף מהארמון בלוויית יועצו האסטרוולוג, כששניהם מחופשים בבגדים פשוטים, הם יצאו לרחובות בגדד ועד מהרה הגיעו לשוק, שם פנו אל אנשים שונים ושאלו מי כאן החנווני העני ביותר, התשובה היתה פה אחד: "אברהם הירקן", לשאלה נוספת ששאלו מי הוא ההגון והירא שמים ביותר בקרב החנוונים? היתה התשובה וזה "אברהם הירקן", בשובם לארמון שלח הכליף לקרוא לאברהם הירקן היהודי, הלה הופיע בפני השליט הכל יכול כשהוא רועד מפחד, "מה שמך", שאל הכליף, "שמי אברהם" השיב, "מה משלוח ידך?" סוחר בירקות, השיב אברהם, אולם כאשר הכליף המשיך ושאל אם הוא רוצה להיות רופא, לא השיב, כי חשב כי לועגים לו והכליף חומד לצון על חשבוננו, הכליף אמר כי כוונותיו רציניות ביותר ואמר לו: מעכשיו אתה רופא ושמן יהיה "דוקטור אברהם". לשוא ביקש אברהם רחמים וטען כי הדבר היחיד שהוא מבין בו קצת זה ירקות למיניהם וסוגיהם. הכליף עמד בשלו ואמר כי דבריו הם פקודה שאין עליה עוררין, הוא ציווה על אברהם ללכת לעבוד חודש כרופא, ולאחר מכן לחזור ולדווח לו על מעשיו במקצועו החדש.

אברהם בא לביתו אבל וחפוי ראש, הוא היה חיזור כסיד ועצוב, אשתו הביטה בו והיתה בטוחה שהוא חולה וזקוק לטיפול רפואי, אברהם סיפר לה על הדו שיח המזור שהיה לו אצל הכליף, אם כך הוא הדבר הרי שאין מה לעשות, אמרה, אם הכליף רוצה שתהיה רופא עליך להיות רופא, הוא יכול להרשות לעצמו לצחוק ממך, הוא מינה אותך לתפקיד רופא ואין לך ברירה אלא לקבל את הדין. אברהם שמע בקול אשתו מכר את החנות הקטנה, לווח קצת כסף, קנה לעצמו בגדים חדשים, ושכר דירה נאה באחד הרובעים המהודרים של בגדד, הוא תלה שלט על הדלת "אברהם הרופא" וישב והמתין לפציינטים, וראה איזה פלא, מיד החלו לבוא אנשים שונים, וכל אחד מתלונן על מיחוש זה או אחר, רוב החולים היו סוחרים עשירים שהתלוננו על כאבי ראש כאבי בטן, נדודי שינה וכו', אברהם האזין לכולם בתשומת לב, לאחד מהם אמר כי הוא דואג יותר מדי וכתוצאה מכך הרגשתו הרעה, לכן עליו לשים מבטחו בה' ולא לאכול את עצמו, לשני אמר כי הוא אוכל יותר מדי וכי עליו לאכול במשך שבוע ימים רק ירקות ופירות, לחולה אחר נתן תרופה שהכין בעצמו בקבוק קטן ובו סירופ שהכין ממיץ ירקות ופירות, ופלא גרר פלא, לתרופותיו ועצותיו של אברהם היתה השפעה לא רגילה, הרופא החדש נתפרסם ברחבי העיר בגדד ואנשים סיפרו נפלאות על כוחו לרפא חולים, ולא פחות מזה על גישתו האנושית לחולים, הוא לא לקח מחירים גבוהים, כל אחד שילם כפי יכולתו, ואילו עניים קיבלו אצלו טיפול רפואי חינם.

משל ונמשל

מעלתו של העניו

כשאנו רואים איש צנוע ונחבא אל הכלים שייף ועייל שייף ונפיק, אנו חושבים בלבנו מה יפעל אדם זה בענוותנותו היתירה, הרי אין הוא מעורב עם הבריות, ויש ואפילו מקילים בכבודו, ולעומתו בעל הגאווה שקומתו זקופה תמיד, והוא מבקיע לו דרך בראש, הוא ראשון המדברים והוא הקופץ בכל מקום בראש, ודאי שהוא יראה עולמו בחייו, אולם אין הדבר כן.

משל למלך שהיו לו שני בנים ושלחם על פני מדינות ללמוד הליכות עולם, ושלח את האחד למדינה אחת בכבוד גדול ברוב פאר והדר כיאות לבן מלך גדול, ואת השני שלח כאיש פשוט כמעט בביוון עד שלא נודע אפילו כי בן מלך הוא, והנה הראשון ראה את המדינה והיא טובה ויאה לה להיספח למלכות אביו, התחיל לדרוך עליה ברגל גאוה, לדרוש כבוד בפיו, עד שפתח במלחמה איתה, אולם כשבני המדינה ראו את טיבו של בן המלך, מיד עמדו על דעתו וכוונותיו כלפי מדינתם כי הוא מבקש להשתלט עליהם, מיד קמו עליו כאיש אחד וניצחו אותו וגירשוהו מן המדינה, והוא חזר אל המלך אבל וחפוי ראש. ואילו הבן השני בא למדינה אחרת כאיש פשוט והיה נכנע לכל והתערב עם הבריות, הראה את חכמתו כיאות לבן מלך, עד שלב כולם דבק בו לאהבה אותו, וברוב חכמתו וטיב מעשיו נתחבב כל כך על בני המדינה, עד שלא הרגישו כלל כיצד הוא מתנשא ועולה בעיניהם וכובשם בהכנעתו וענוותנותו, וכשחזר ובא לפני המלך, הביא לו שי את המדינה הזאת וגם עוד כמה מדינות שנלוו אליו מרוב אהבתם אליו.

כן הדבר בענין העניו הנכנע ובעל הגאווה המתנשא. בעל הגאווה ניכר מיד ואין הוא יכול לשרור בגאוותו אלא זמן קצר בלבד, אולם הנכנע והעניו, אם כי בזמן הראשון אין מכירים אותו ואין נשמעים לו, הרי במשך הזמן עומדים על טיבו ועומדים על אופיו ומקבלים מרותו ברצון.

בשם הבעש"ט הקדוש זיע"א

מובן מאליו כי לאברהם היתה פרנסה בשפע, חולים עשירים שהיו אסירי תודה על טיפולו שילמו לו ביד רחבה ושלחו לביתו מתנות יקרות ערך, אולם ההצלחה הבלתי צפויה לא סיחררה את ראשו הוא לא שכח את לקוחותיו העניים שהיו קונים ממנו ירקות ומפעים לפעם שלח להם ירקות, הוא גם נתן הרבה צדקה בסתר ונשאר יהודי צנוע עניו וירא שמים כפי שהיה קודם. כך חלף לו החודש הראשון ואברהם הלך לארמון הכליף כדי למסור לו דין וחשבון על עבודתו הרפואיות, בבואו לשער הארמון לא נתנו לו השומרים להיכנס באומרם כי הכליף חולה ואיש אינו יכול לראותו, אם כך אמר אברהם וודאי אתם חייבים לתת לי להיכנס אני הרי "אברהם הרופא" בעזרת ה' אשתדל לרפא את אדונינו המלך, מסתבר שגם שומרי הארמון שמעו על הרופא החדש המפורסם ומיד הכניסו אותו פנימה, בבואו לחדר של הכליף מצא אברהם את המושל שרוע על המיטה אוחז את צווארו בידו ומתפתל מכאבים, הסתבר כי הכליף בלע עצם של דג אולם העצם נתקעה בגרונו מבלי יכולת לבלוע או להקיא אותה, הוא הרגיש כאבים איומים וכל מאמצי הרופאים להוציא את העצם רק הרעו את המצב, הכליף גירש את הרופאים בחרפה באומרו כי אין הוא זקוק לעזרה מסוג זה וכי הוא יוכל למות בשקט מבלי שיבלבלו לו את המוח.

אדוני המלך אמר אברהם בנימוס "אני אברהם הרופא באתי כדי..." יותר לא היה יכול להמשיך, הכליף ששמע את שמו של אברהם הרופא פרץ בצחוק פרוץ, צחק וצחק עד שהשתעל והחל להקיא, יחד עם הכל הוא ירק גם את העצם שהיתה תקועה בגרונו, בן רגע נשתנה מצב רוחו של הכליף מן הקצה אל הקצה והרגיש טוב יותר וכאביו נעלמו כלא היו, הוא קפץ מהמיטה כשהזיז של אושר נסוך על פניו וחיבק את אברהם בשתי ידיו, אתה הצלת את חיי כיצד אוכל לגמול לך על כך אברהם יקירי, שאל הכליף המאושר את אברהם המופתע שניסה להתנצל באומרו שהוא לא עשה מאומה, ומי שבאמת הציל את חיי הכליף זה ה' יתברך שהוא רופא כל בשר ומפליא לעשות, הוא זה ששלח רפואה לאדוני המלך אמר אברהם, אולם הוא הרי שלח את הרפואה על ירך ובאמצעותך אמר הכליף המאושר, וכיוון שכך הרי מעתה ואילך תהיה רופאי האישי. אולם יש לנו עדיין ענין קטן לגמור עם היועץ המיוחד שלי, הלא הוא האסטרוולוג שיעץ לי את העצה "הטובה" בקשר לאחיך היהודים, מיד שלח הכליף לקרוא לחוזה בכוכבים ואמר לו אתה ידידי התחייבת בנפשך ואבדת את ראשך בשל הרעה שיעצת על היהודים, אם אתה באמת חוזה בכוכבים הרי שהיית חייב לחוות התפתחות זו במהלך הכוכבים, אולם לי נדמה שאותו כוכב שנפל היה הכוכב האישי שלך, החוזה בכוכבים הפיל את עצמו לרגלי הכליף וביקש רחמים על נפשו, אולם הכליף אמר שהוא מפקיד את גורלו בידי אברהם הרופא, אדוני המלך אמר אברהם, במקצועי החדש כרופא ראיתי כבר הרבה אנשים חולים, אולם חולה שכזה במחלה אנושה כמו האסטרוולוג שלנו עדיין לא ראיתי, אולם נדמה לי כי גם הוא נרפה מעט ממחלתו האיומה – השנאה העיוורת לעם היהודי, אני ממליץ שתהא נשמתו לשלל. הכליף מינה את אברהם הרופא במקום האסטרוולוג ליועצו, והאסטרוולוג יצא במפח נפש.

צ'ין אדם לחברו

לא על חשבון השני

מספרים, כי פעם ראה הגה"ק רבי ישראל מסלנט זיע"א את אחד התלמידים מדקדק מאד במצוות נטילת ידיים, והוא מרבה ליצוק ולנסך מים ביד נדיבה ובשפע רב, קרא לו אליו וביקש אותו לא להתנהג כן להבא, כי אין מחובתו של שואב המים לכתת בכל פעם את רגליו לבאר, לשאוב מים ולקפץ על ההרים ועל הגבעות, וללכת כפוף תחת משא הדליים וכו', בכדי שמישהו יוכל להדר במצוות נטילת ידיים.

עמהם אנכי בצרה

בימי מלחמת העולם הראשונה כשבאו פורענויות רבות לעולם, לא ידע הגה"ק בעל ה"חפץ חיים" זיע"א מנוחה, והי' נאנח כל היום על צרותיהם של ישראל. פעם הרגישה אשתו באמצע הלילה שאיננו במיטתו, כשיצאה לחפש אתו, מצאה אותו הרבנית על גבי ספסל כשידיו תחת מראשותיו, לשאלתה לסיבת הדבר, השיב ה"חפץ חיים", שבזמן שאחינו בני ישראל מתגלגלים בחפירות בחזית המלחמה, סובלים רעב וקור ועומדים מול המוות, אין הוא יכול לישון כדרכו במנוחה וברוחה.

להקשיב לכל יהודי

מעשה בהגאון רבי חיים מבריסק זיע"א שהלך בימות החמה להינפש

מעט בעיר ליבוי, יום אחד ראה אותו אחד ממקורביו יושב בבית המדרש בקרן זווית, ומשוחח עם הדיוט שבהדיוטות, רבנו, אמר לו הלה אחר כך, כלום יש דברים בינו להדיוט זה שאינו שונה אלא בתהלים, השיב לו רבי חיים: אתם רואים עצמכם גדולים וטובים ממנו, ואינו לפי כבודכם לספר עמו, אבל אין אתם מעלים על הדעת שמא לבו של זה מלא דאגות ואין לו אדם להשיחן לפניו.

יהודי של הקב"ה

השעה מאוחרת כבר אחרי חצות, הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א יושב בחדרו שקוע בלימודיו ואור קלוש של מנורה האיר את הספר שלפניו. לפתע נשמעו דפיקות בדלת, איכר שיכור כלוט עומד בחוץ ונוקש על הדלת ואומר: קר לי ובמטה חמה חשקה נפשי, היאך מעיז השיכור? מה לו ולביתי? הרהר הצדיק. אחרי רגע חשב לעצמו, למעשה מה לו לזה בעולמו של הקב"ה? ואם הבורא מתרצה לו מדוע אסרב אני? קם ופתח את הדלת והציע לו מטה.

טוב עין

חנות היתה לו להרה"ק רבי דוד מלעלוב זיע"א בשוק שבעיר, כשיצא וראה שחנותו של שכנו - מתחרהו עדיין סגורה, מיד רץ אליו ואמר אתה עוד ישן? הלא הקונים כבר באו לשוק.

הילולא דצדקיא

שבת קודש כ"א תמוז

רבי אליהו ב"ר משה לואנץ (בע"ש מווארמס - שצ"ו)

יום ראשון כ"ב תמוז

הרה"ק רבי שלמה מקארלין ב"ר מאיר הלוי (תקנ"ב)

הרה"ק רבי אורי פייבל מקריסניפולי ב"ר אהרן (אור החכמה - תקע"א)

יום שני כ"ג תמוז

רבינו משה קורדיבירו ב"ר יעקב (רמ"ק - ש"ל)

הרה"ק רבי אריה יהודה לייב סג"ל

מוואליסישק ב"ר שלום (תקע"ג)

הגה"צ רבי אברהם יצחק העלר מצפת ב"ר שמואל (תרס"ט)

יום רביעי כ"ה תמוז

רבי אהרן ברכיה ב"ר משה (מעבר יבק - שצ"ט)

הגה"ק רבי אריה לייב ב"ר אשר (שאגת אריה - תקס"ה)

הרה"ק רבי מאיר מאפטא ב"ר שמואל (אור לשמים - תקצ"א)

יום חמישי כ"ז תמוז

הגה"ק רבי שלמה גאנצפריד ב"ר יוסף (קיצור שו"ע - תרמ"ו)

יום שישי כ"ח תמוז

הרה"ק רבי משה חיים טויב ב"ר יצחק אייזיק מקאלוב (תקצ"א)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

פרפראות

הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א (יומא דהילולא כ"ב תמוז) שבת פעם אצל הרה"ק "בעל התניא" זיע"א, ובערב שבת נכנס למטבח ליטול חלק בכנות לשבת קודש, ושם מעט מלח בדגים. כשראו זאת חסידיו נכנסו גם הם למטבח ושמו מלח בדגים כל אחד בתורו. כשהגיע עת הסעודה לא אכל אף אחד מהדגים שהיו מלוחים מאד, ראה רבי שלמה כי אין אוכלים, והיה סבור שחסר עדיין מלח, הוסיף מלח ואכל. ואמר על זה "בעל התניא": ידעתי כי הוא מופשט מתאות האכילה, אולם עד כדי כך, זאת לא ידעתי.